

آواز دُهل

پرو هشی در تعالیم منتسب به

میرزا حسینعلی نوری معروف به بهاءالله

دفتر هفتم

بیت العدل و محکمه‌ی کبری

مسعود بسیطی، زهرا مرادی

نشر بهار فشان، تهران، ۱۳۹۱

فهرست

۹	تعلیم هفتم: بیت العدل و محکمه‌ی کبری
۱۱	مقدمه
۲۹	دیدگاه نخست: آیا این تعلیم، تازگی دارد؟
۳۵	دیدگاه دوم و سوم: آیا سران بهایی به این تعلیم عمل نموده‌اند؟ آیا این تعلیم منطقی است؟
۳۶	تلنگر نخست: حل مشکلات ملت‌ها و دولت‌ها
۳۷	تلنگر دوم: جدایی دین از سیاست
۴۰	تلنگر سوم: عصمت بیت العدل
۴۴	تلنگر چهارم: مشروعیت بیت العدل به شرط وجود ولی امرالله
۶۱	بخوانیم و بیاندیشیم!
۶۳	۱. آیا بیت العدل کمی بررداری از مجالس اروپایی است؟
۶۴	۲. مصون بودن یا نبودن حکم بیت العدل؟

۳. آیا جدایی بیت‌العدل از ولی‌ام‌الله امکان دارد؟ ۶۵
۴. بهایان اجازه‌ی اداره‌ی فعالیت حکومتی دارند یا ندارند؟ ۶۶
۵. اختلاف استنباط در آثار بهاء‌الله را به ولی‌ام‌الله ارجاع دهیم یا به بیت‌العدل اعظم؟ ۶۷
۶. حقوق الله باید به ولی‌ام‌الله تقدیم شود یا به بیت‌العدل اعظم؟ ۶۸
۷. کلام قصار: آیا قوانین دولت‌ها بر قوانین خدا ارجح است؟ ۶۹
- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری ۷۳
- فهرست منابع ۷۵

تعالیم در این کتاب،

بر اساس سه دیدگاه بررسی می‌شود:

دیدگاه نخست:

آیا تعالیم بهایی، گفته‌هایی کاملاً جدیدند؟

دیدگاه دوم:

آیا خود بهاییان و خصوصاً سران ایشان،

به این تعالیم عامل بوده‌اند؟

دیدگاه سوم:

آیا اساساً خود تعالیم، از نظر عقل و منطق،

تعالیم درستی می‌باشند؟

تعلیم هفتم:^۱ بیت العدل و محکمه‌ی کبری

«عالم محتاج صلح عمومی است. تا صلح
عمومی اعلان نشود عالم راحت نیابد. لابدّ دول
و ملل باید محکمه‌ء کبری تشکیل نمایند تا
اختلافات را بآن محکمه‌ء کبری راجع کنند و آن
محکمه‌ء کبری فیصل نماید.»^۲

۱- همانطور که در پیشگفتار نیز اشاره شد، عبدالبهاء در کتاب خطابات، تعلیم "تساوی حقوق" را به عنوان تعلیم هفتم معرفی نموده است. اما با توجه به اینکه در بطن تعلیمی چون "وحدت عالم انسانی" و "تساوی حقوق زن و مرد"، این مبحث به تفصیل بیان شده است، به منظور آشنایی بیشتر خوانندگان با تعلیم بهاییان، بحث بیت‌العدل و محکمه‌ی کبری جایگزین تعلیم مذکور گردیده است.

۲- اشراق خاوری، عبدالحمید، بیام ملکوت، دهلی نو: مؤسسه ملی مطبوعات امری هند، ۱۹۸۶ م. ص ۴۸.
(به نقل از عبدالبهاء)

مقدمه

بیست‌العدل، هیئتی نه نفره یا بیشتر است که
به دستور بهاء‌الله، با اخذ رای از بهائیان و به
سرپرستی ولیّ امرالله به منظور تشریع
قوانین، ایجاد گردیده است.

منظور از محکمه‌ی کبری، اداره‌ی جهان
توسط شورایی به نمایندگی از کل ملل است.

بیت‌العدل، قسمتی از تشکیلات بهایی است که طراح آن، بهاء‌الله است. پس از او عبدالبهاء تلاش نمود تا آن را بسازد؛ شرقی‌افندی نیز آرزوی تحقق آن را داشت. اما پیامبر، مبین آثار و ولی‌ام‌الله بهاییان هیچ یک در زمان حیات‌شان با همه‌ی امکانات مادی و معنوی خویش موفق به تحقق آن نشدند.

در تشکیلات حقوقی بهائیت، دو سازمان مجزا و مکمل وجود دارند: سازمان تشریع و سازمان تبیین.

الف) سازمان تشریع:

سازمان تشریع، منابع قانون‌گذاری بهایان هستند. در واقع تنها این سازمان است که می‌تواند قانون جدیدی وضع نماید و برای بهایان حکم شرعی تدوین کند. عناصر تشکیل دهنده‌ی این سازمان عبارتند از:

۱. سلاطین و دولت‌های‌شان^۲

۲. آثار بهاء الله خصوصاً کتاب اقدس

۳. بیت‌العدل اعظم^۳

۳- بهایان، موظفانند در هر کشوری که هستند از پادشاه و دولت و قوانین حکومتی، کاملاً اطاعت کنند و کوچک‌ترین مخالفتی با آن دولت و قوانینش ننمایند. لذا نخستین مرجع قانونی اهل بهاء حکومت‌ها و دولت‌هایی خواهند بود که لزوماً عادل نیستند و نظرات متناقض با هم دارند.

۴- طبق وصیت عبداله‌بهاء، مشروعیت بیت‌العدل، به وجود ولی امری زنده از فرزندان ذکور شوقی وابسته است. اما به دلیل عقیم بودن شوقی و عدم وجود ولی امرالله، بیت‌العدل نیز از مشروعیت ساقط گردیده است.

ب) سازمان تبیین:

سازمان تبیین، مرجع تفسیر و تبیین احکام است. این سازمان شامل افرادی است که حق تبیین و تفسیر عبارات و کلمات رهبران را دارند. این افراد عبارتند از عبدالبهاء و پس از او سلسله‌ی اولیاء امرالله یعنی شوقی^۵ و جانشینان (فرزندان ذکور) او^۶.

۵- "حضرت بهاءالله فرزند ارشد خود، حضرت عبدالبهاء، را جانشین و مبین مخصوص تعالیم خویش منصوب فرمودند. حضرت عبدالبهاء نیز حفید ارشدشان، حضرت شوقی افندی، را بعد از خود به سمت مبین آیات و ولی امرالله معین فرمودند!" نوری، حسین علی {بهاءالله}. اقدس، {بی جا}: مرکز جهانی بهایی حیفاء، {۱۹۹۵ م}. فصل یادداشت‌ها و توضیحات، شماره‌ی ۱۳۱، صص ۱۹۱ و ۱۹۲.

۶- "ای یاران مهربان، بعد از مققودی این مظلوم باید اغصان و افنان سدره‌ی مبارکه و ایادی امرالله و احبای جمال ابهی توجه به ... شوقی افندی نمایند؛ زیرا آیتالله و غصن ممتاز ولی امرالله و مرجع جمیع اغصان و افنان و ایادی امرالله و احباءالله است و مبین آیات الله و من بعده بکر^۷ بعد بکر یعنی در سلاله‌ی او...!" افندی، عباس {عبدالبهاء}. الواح وصایا. مصر: ابوالقاسم گلستانه شیرازی، {۱۳۳۲ ق}. صص ۱۱ و ۱۲.

بررسی سازمان تشریع

برای مشخص شدن وضعیت فعلی بهاییت از نظر احکام و شریعت، به بررسی اجزای این سازمان‌ها و جایگاه هر جزء می‌پردازیم.

۱. سلاطین و دولت‌های‌شان:

آنجا که بهاییت در تشریع قوانینش سلاطین را به عنوان یکی از سه منبع قانون گذاری معرفی می‌کند، تمایز خود را از ادیان الهی اعلام می‌کند. چراکه بر خلاف عموم ادیان الهی، همه‌ی قوانین حکومتی اعم از صحیح و غلط را درست می‌داند.

بهاءالله به پیروانش گفته از آنجا که خدا مقدر نموده حاکمان به قدرت برسند، کسی نباید با امر رؤسای مملکت مخالفت نماید:

"حقّ جلّ و عزّ مملکت ظاهره را بملوک عنایت فرموده و احدی جائز نه که ارتکاب نماید امری را که مخالف رأی رؤسای مملکت باشد".^۷

بهاءالله، همچنین گفته است:

۷- نوری، حسین علی (بهاءالله)، *اقتضایات و جداول دیگر*، ایبی جا، ایبی نا، ایبی تا، ص ۳۲۴.

"هر ملتی باید مقام سلطانش را ملاحظه نماید و در آن خاضع باشد و به امرش عامل و به حکمش متمسک. سلاطین مظاهر قدرت و رفعت و عظمت الاهی بوده و هستند".^۸

عبدالبهاء هم به شدت احبای را به اطاعت محض از حکومت‌ها امر می‌کند:

"ابدا بدون اذن و اجازه‌ی حکومت، جزئی و کلی نباید حرکتی کرد و هر کس بدون اذن حکومت ادنی حرکتی نماید، مخالفت به امر مبارک کرده است و هیچ عذری از او مقبول نیست. امر قطعی الاهی این است که باید اطاعت حکومت نمود این هیچ تأویل بر نمی‌دارد و تفسیر نمی‌خواهد از جمله‌ی اطاعت این است: کلمه‌ای بدون اذن و اجازه حکومت نباید طبع گردد، تکلیف احبای الاهی اطاعت و انقیاد حکومت است خواه استقلال و خواه مشروطه".^۹

بهاییت حتی برای مقررات دولتی نسبت به قوانین بهایی حق تقدم قائل می‌شود؛ چنان‌که در مقدمه‌ی کتاب اقدس چنین آمده است:

"در توقیعی که حسب الامر حضرت ولی امر الله (شوقی افندی) خطاب به یکی از محافل ملیه در سنه ۱۹۳۵ صادر گردیده درباره اصولی که مربوط به اجرای تدریجی احکام است چنین می‌فرمایند: احکامی را که حضرت بهاء الله در کتاب اقدس نازل فرموده‌اند، در صورتی که اجراش

۸- نوری، حسین علی {بهاءالله}. لوح مبارک خطاب به شیخ محمد تقی اصفهانی، معروف به نجفی (لوح ابن الذئب). کانادا: مؤسسه معارف بهایی، ۱۵۷ بدیع (۲۰۰۱ م). ص ۶۶

۹- اشراق خاوری، عبدالحمید. گنجینه حدود و احکام. {تهران}: مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۲۸ بدیع، باب ۷۵، حصص ۴۶۳ و ۴۶۴. (به نقل از عبدالبهاء)

ممکن و مستقیماً با قوانین مدنی مملکت مغایر نباشد، بر همه یاران الهی و تشکیلات بهائی در شرق و غرب عالم فرض و واجب است^{۱۰}.

بنابراین، بهائیت قوانین خود را کم ارزشتر از مقررات حکومتی می‌شمارد. چرا که فارغ از اینکه حکومت‌ها عادل باشند یا ظالم، حق باشند یا باطل، بهاییان موظف‌اند بدون کوچک‌ترین مخالفتی از آنها اطاعت کنند. ایشان حتی امر شده‌اند به اینکه قوانین حکومتی را ارجح بر دستورات بهاء‌الله بدانند.

البته بهاییان در کشور ایران، ابداً این دستور بهاء‌الله و عبدالبهاء را اجرا نمی‌کنند و حتی خلاف قوانین صریح ایران عمل می‌کنند. مثلاً به موجب قانون اساسی ایران، بهاییان اجازه‌ی تبلیغ بهائیت را ندارند در حالی که به وضوح، محافل مختلف بهایی جهت تبلیغ افراد دیگر را می‌بینیم. این قانون شکنی‌ها منحصر به قوانین ایران نیست. به طور نمونه یکی از قوانین کشور مالزی در حمایت از اطفال و کودکان این است:

"هرکس در جهت تغییر دین اطفال و کودکان اقدام کند، به ۵ سال حبس و یا پرداخت ۱۰۰۰۰ دلار جریمه و یا هر دوی این‌ها محکوم خواهد شد".

اما بهاییان، بی اعتنا به این ممنوعیت به تبلیغات خود ادامه می‌دهند و قانون مالزی را رعایت نمی‌کنند.

۱۰- نوری، حسین علی (بهاء‌الله)، اقدس، ابی جا: مرکز جهانی بهایی حیف، ۱۹۹۵م.ا. مقدمه، ص ۱۴.

به هر حال، طبق فرمان بهاء الله و عبدالبهاء، اولویت، با قانون حکومتی است نه آنچه در احکام بهائیت ذکر شده است. اگر بهاییان، بهائیت را دین می‌شمردند و بهاء الله را پیامبر می‌دانند، این را نیز باید بدانند که این مسئله، از نظر عقلی با لزوم پیروی از انبیاء و قوانین الهی کاملاً متناقض است. هیچ‌گاه ارزش قوانین الهی کمتر از قوانین حکومتی نیست.

بنا بر فتوای بهاء الله، قوانین دولت‌ها چه بر حق باشند، چه بر باطل؛ چه عادل باشند، چه ظالم؛
بر قوانین الهی رجحان دارد!

۳. آثار بهاء الله:

قوانینی که بهاء الله وضع نموده، به این دلیل که جامع و کامل نیست، نمی تواند مبنای یک سیستم قانون گذاری باشد.

بهاء الله خود به این امر اقرار می کند:

"این ظهور از برای اجرای حدودات ظاهره نیامده"^{۱۱}.

وی می گوید:

"آنچه از حدودات در کتاب بر حسب ظاهر نازل نشده، باید امنای بیت عدل مشورت نمایند آنچه را پسندیدند، مجری دارند آنه یلهمهم ما یشاء"^{۱۲}.

احکامی را که جزییاتش در کتاب اقدس توضیح داده نشده، از بیت العدل بپرسید. چرا که خدا آنچه را بخواهد به آنها الهام می کند.

به طور مثال در حکم تنبیه دزد، بهاء الله صرفاً به این مطلب اشاره نموده که: تنبیه دزد، در بار اول تبعید، بار دوم حبس و بار سوم نهان شدن علامتی در

۱۱- نوری، حسین علی (بهاء الله)، اقتدارات و چند لوح دیگر، ابی جا: ابی نا، ابی تا، ص ۱۶۷.

۱۲- نوری، حسین علی (بهاء الله)، انصافات و چند لوح دیگر، ابی جا: ابی نا، ابی تا، ص ۱۲۳؛ و افندی، شوقی، دور بهایی- ترجمه‌ی لجنة ملی ترجمه نشر آثار امری ایران، لانگه‌هاین آلمان: لجنة ملی نشر آثار امری، چاپ سوم، ۱۴۴ بدیع (۱۹۸۸ م)، ص ۸۱.

پیشانی‌اش است^{۱۳}. ولی درباره‌ی میزان مال مسروقه، کیفیت سرقت، مسافت و محل تبعید، مقدار حبس، شکل و نوع علامت، صحبتی نشده است^{۱۴}.

شوقی می‌گوید بهاء‌الله برخی از حدود و احکام تشریعی و اداری را عمداً بیان نکرده است و بهاییان برای روشن شدن تکلیف باید به بیت‌العدل مراجعه کنند^{۱۵}.

در واقع از آنجا که قوانین و احکام صادره از سوی بهاء‌الله ناقص است، بهاییان برای کسب تکلیف در امور ناقص، به مراجعه‌ی به بیت‌العدل امر شده‌اند و آخرین امیدشان در تشریع قوانین مورد نیاز، بیت‌العدل است.

از آنجا که احکام صادره از سوی بهاء‌الله ناقص است، آخرین امید بهاییان در تشریع قوانین مورد نیازشان، مراجعه به بیت‌العدل است.

۱۳- "قد کُتِبَ عَلَى السَّارِقِ النَّفْيُ وَ الْحَبْسُ وَ فِي الثَّالِثِ فَاجْعَلُوا فِي جَبِينِهِ عِلَامَةً يُعْرَفُ بِهَا". نوری، حسین علی (بهاء‌الله)، اقدس. (ربی جا): مرکز جهانی بهایی حيفا، {۱۹۹۵ م.}، بند ۴۵، ص ۴۳.

۱۴- "تعیین مقادیر حد سرقت با بیت‌العدلست". اشراق خاوری، عبدالحمید. گنجینه حدود و احکام. (تهران): مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۲۸ بدیع. باب ۴۶، ص ۳۱۸.

۱۵- "حدود و احکام غیر منصوصه تشریعی و اداری امر الله را که شارع اعظم متعمداً در کتاب اقدس نازل نفرموده ...". افندی، شوقی. دور بهایی. ترجمه‌ی لجنة ملی ترجمه نشر آثار امری ایران. لاتگنهاين آلمان: لجنة ملی نشر آثار امری، چاپ سوم، ۱۴۴ بدیع (۱۹۸۸ م.). ص ۸۰.

۳. بیت‌العدل اعظم:

همانطور که اشاره گردید، بیت‌العدل، آخرین امید اهل بهاء برای تشریع قوانین مورد نیاز است. لذا با تفصیل بیشتری این جزء از عناصر سه گانه‌ی سازمان تشریع را بررسی می‌کنیم:

بیت‌العدل، یک مجمع نه نفره و یا بیشتر است که با آراء بهائیان انتخاب می‌شود.

در بهائیت سه نوع بیت‌العدل وجود دارد: محلی، ملی و بین‌المللی^{۱۶}.

همان گونه که از نام آنها نیز معلوم است، بیت‌العدل محلی، در شهرها و محله‌های مختلف، تأسیس می‌شود. در برخی کشورها یک بیت‌العدل ملی هم تأسیس شده که بیت‌العدل‌های محلی آن کشور را تحت پوشش خود قرار می‌دهد. به بیت‌العدل‌های محلی و ملی، بیت‌العدل خصوصی نیز می‌گویند.

۱۶- اشراق خاوری، عبدالحمید، گنجینه حدود و احکام، تهران: مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۳۸ بدیع، باب ۲۷، ص ۲۲۰.

بهاء الله درباره‌ی بیت‌العدل خصوصی چنین می‌گوید:

"هر آینه، خدا بر مردم هر شهری واجب کرده است که در آن
بیت‌العدل بر پا نمایند و در آن افرادی به تعداد عدد بها. گرد آیند؛ و اگر
بیش از آن شدند، عیبی ندارد."^{۱۷}

از جمله وظائف بیت‌العدل‌های خصوصی، تبلیغ بهائیت، سرپرستی کودکان
یتیم بهایی، رسیدگی به امور بهاییان، نیازمندان و حل و فصل موارد پیش آمده
در میان بهاییان است. البته باید مراقب باشند اقدامی مخالف احکام بهاء الله
انجام ندهند.^{۱۸}

۱۷- "قد كتب الله على كل مدينة أن يجعلوا فيها بيت العدل و يجتمع فيها النفوس على عدد البهاء و إن
ازداد لأبأس": نوری، حسین علی {بهاء الله}، قدس. (بی جا): مرکز جهانی بهایی حیفا، {۱۹۹۵ م}. بند
۳۰، ص ۲۶. («ب = ۲» + «ه = ۵» + «ا = ۱» + «ه = ۱» یعنی ۹ نفر)

۱۸- "باید و کالاً من انفس العباد در امور و مصالح کلّ تکلم نمایند مثلاً تبلیغ امرالله اوّل چه که این امر اهمّ
امور است تا کلّ کنفس واحده در سراق احدثیه وارد شوند و جمیع من علی الارض هیکل واحد مشاهده
شوند. و همچنین در آداب نفوس و حفظ ناموس و تعمیر بلاد و السیاسة الّتی جعلها الله اسماً للبلاد و حرزاً
للعباد ملاحظه کنند و تبلیغ امرالله نظر بحال اوقات و اعصار ملاحظه شود که چگونه مصلحت است و
همچنین سایر امورات را مجری دارند و لکن ملتفت بوده که مخالف آنچه در آیات الهی در این ظهور عزّ
صمدانی نازل شده نشود چه که حقّ جلّ جلاله آنچه مقرر فرموده همان مصلحت عباد است": اشراق
خاوری، عبدالحمید. گنجینه حدود و احکام. (تهران): مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۳۸ بدیع.
باب ۲۷، صص ۲۱۴ و ۲۱۵.

بیت‌العدل بین المللی که نام دیگر آن بیت‌العدل عمومی است، تشکیلاتی برای کل بنیایان عالم است. این مؤسسه، مرجع کلیه امور بنیایان و مؤسس قوانینی دینی ایشان است.

اعضای بیت‌العدل عمومی، توسط بیت‌العدل‌های خصوصی انتخاب می‌شوند. عبدالبهاء می‌گوید:

"در جمیع بلاد بیت‌عدل خصوصی تشکیل شود و آن بیوت‌عدل، بیت‌عدل عمومی انتخاب نمایند. این مجمع (بیت‌العدل عمومی) مرجع کل امور است و مؤسس قوانین و احکامی که در نصوص الاهی موجود نه؛ و جمیع مسائل مشکله در این مجلس حل گردد."^{۱۹}

بنیایان بیت‌العدل عمومی را از کل خطایا مصون و احکام صادره از جانب آن را حکم الاهی می‌دانند. عبدالبهاء می‌گوید:

"بیت‌عدل الذی جعله الله مصدر کلّ خیر و مصوناً من کلّ خطاء ..."^{۲۰}

خداوند، بیت‌العدل را منشاء همه‌ی خیرات و مصون از خطا قرار داده است.

۱۹- همان کتاب، ص ۲۱۶.

۲۰- همان کتاب، ص ۲۱۶.

در کتاب گنجینه حدود و احکام بهاییان، درباره‌ی بیت‌العدل، به موارد زیر اشاره شده است:

- ۱- تشکیل بیت‌العدل در هر شهر و دیار لازم است.
- ۲- عده اعضای بیت‌العدل ۹ نفر و زیاده نیز ممکن است.
- ۳- بیت عدل بر دو قسم است، خصوصی و عمومی.
- ۴- بیوت عدل خصوصی بیت عدل عمومی را انتخاب میکنند.
- ۵- رئیس بیت‌العدل عمومی حضرت ولی امرالله جلّ سلطانه است که عضو ممتاز لا ینعزل است.
- ۶- باید حضرت ولی امرالله یا نائب و وکیل از طرف حضرتش در جلسات بیت عدل عمومی حاضر باشند.
- ۷- بیت عدل مصدر تشریع احکام و فروع غیر منصوصه و حکومت قوه تنفیذ است.
- ۸- آنچه از فروع و احکام غیر منصوصه را که بیت‌العدل تشریع فرماید ناسخ نیز تواند بود.^{۲۱}
- ۹- متجاوزین از اوامر و قوانین بیت عدل عمومی مظهر نفاق و در جرگه معرضین از درگاه الهی محسوبند.^{۲۲}

۲۱- منظور از این عبارت، آن است که احکامی که بیت‌العدل صادر می‌کند، می‌تواند بعدها توسط خود بیت‌العدل، نسخ شود. البته بیت‌العدل حق ندارد احکام وضع شده توسط بهاءالله را نسخ نماید.

۲۲- اشراق خاوری، عبدالحمید. گنجینه حدود و احکام. {تهران}: مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۲۸ بدیع. باب ۲۷، ص ۲۱۸.

بررسی سازمان تبیین

همانطور که اشاره شد، وظیفه‌ی این سازمان، تبیین و تفسیر عبارات، کلمات و احکام بهاءالله است. در هر دوره زمانی تنها یک نفر صلاحیت چنین جایگاهی را دارد. نخستین معین، عبدالبهاء بود و پس از وی، سلسله‌ی اولیاء امرالله یعنی شوقی^{۲۳} و جانشینان او (فرزندان ذکورش)^{۲۴} وظیفه‌ی تبیین آثار بهاءالله را به عهده خواهند داشت.

- ولی امرالله، عضو دائمی و بلاعزل بیت‌العدل و در واقع رئیس آن محسوب می‌شود^{۲۵}.

۲۳- "حضرت بهاءالله فرزند ارشد خود، حضرت عبدالبهاء، را جانشین و معین منصوب تعلیم خویش منصوب فرمودند. حضرت عبدالبهاء نیز حفید ارشدشان، حضرت شوقی افندی، را بعد از خود به سمت معین آیات و ولی امرالله معین فرمودند"؛ نوری، حسین علی (عبدالله القادسی، ابی جاب): مرکز جهانی بهایی حیفا، (۱۹۹۵ م). فصل بادادانت‌ها و توضیحات، شماره‌ی ۱۲۱، صص ۱۹۱ و ۱۹۲.

۲۴- "ای یاران صهربان، بعد از مفقودی این مظلوم باید اغصان و افنان سدری مبارکه و ایادی امرالله و ادبای جمال ابهی توجه به ... شوقی افندی نمایند؛ زیرا آیاتالله و غصن ممتاز ولی امرالله و مرجع جمیع اغصان و افنان و ایادی امرالله و احباءالله است و معین آیات الله و من بعده بکراً بعد بکر یعنی در سلاله‌ی او...": افندی، عباس (عبدالبهاء)، الواح و سیای، مصر: ابوالقاسم گلستانه شیرازی، (۱۳۴۱ ق)، صص ۱۱ و ۱۲.

۲۵- "ولی امرالله رئیس مقدس این مجلس و عضو اعظم ممتاز لایعزل و اگر در اجتماعات بالذات حاصل نشود، نائب و وکیل تبیین فرماید"؛ افندی، عباس (عبدالبهاء)، الواح و سیای، مصر: ابوالقاسم گلستانه شیرازی، (۱۳۴۲ ق)، ص ۱۶؛ و اشراق خاوری، عبدالحمید، گنجینه حدود و احکام، انهران: مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۲۸ بدیع، باب ۲۷، ص ۲۱۶.

- اگر یکی از اعضای بیت‌العدل خطایی مرتکب شود، ولیّ امرالله حق اخراج وی را دارد.^{۲۶}

- اگر حکمی توسط بیت‌العدل صادر شود که به تشخیص ولیّ امر، مغایر با نص صریح احکام بهاء الله باشد، ولیّ امرالله باید بکوشد تا آن حکم اصلاح گردد.^{۲۷}

- تمام بهائیان، با هر رتبه و مقامی باید در کلیه امور، از ولیّ امرالله، اطاعت نمایند.^{۲۸}

با وجود تمامی شئونی که برای ولیّ امرالله ذکر کردیم، به دلیل عقیم بودن شوقی، سلسله‌ی ولایت امر در نهایت قطع شد. بنابراین، در حال حاضر، بهائیان

۲۶- "اگر چنانچه عضوی از اعضاء گناهی ارتکاب نماید که در حق عموم ضرری حاصل شود، ولیّ امرالله صلاحیت اخراج او دارد. بعد ملت شخص دیگر انتخاب نماید." افندی، عباس (عبدالبهاء). *الواح وصایا*. مصر: ابوالقاسم گلستانه شیرازی، {۱۳۴۲ ق.} ص ۱۶.

۲۷- "... ولیّ امر رئیس لاینعزل این مجلس فخیم است، ... هر گاه تصمیم را وجداناً مباین با روح آیات منزله تشخیص دهد، باید ابرام و تأکید در تجدید نظر آن نماید." افندی، شوقی. *دور بهایی*. ترجمه‌ی لجنة ملی ترجمه نشر آثار امری ایران. لانگنهاین آلمان: لجنة ملی نشر آثار امری، چاپ سوم، ۱۴۴ بدیع (۱۹۸۸ م). ص ۸۳.

۲۸- "حسن متین امر الله به اطاعت من هو ولیّ امر الله محفوظ و مصون ماند و اعضای بیت‌العدل و جمیع اغصان و افنان و ایادی امر الله باید کمال اطاعت و تمکین و انقیاد و توجّه و خضوع و خشوع را به ولیّ امرالله داشته باشند." افندی، عباس (عبدالبهاء). *الواح وصایا*. مصر: ابوالقاسم گلستانه شیرازی، {۱۳۴۲ ق.} ص ۱۲؛ و افندی، شوقی. *دور بهایی*. ترجمه‌ی لجنة ملی ترجمه نشر آثار امری ایران. لانگنهاین آلمان: لجنة ملی نشر آثار امری، چاپ سوم، ۱۴۴ بدیع (۱۹۸۸ م). ص ۸۱.

از سازمان تبیین برخوردار نیستند. بیت‌العدل هم مشروعیت و اعتبار خود را از دست داده است.

حالب اینجاست که شوقی معتقد بود ولایت امر، رکن اعظم نظم بدیع بهایی است و جدایی آن از این نظم، نابودی بهائیت را در پی دارد.^{۲۹}

در ادامه، ضمن بررسی تعلیم بیت‌العدل و محکمه‌ی کبری از زوایای سه گانه، به بررسی مفصل تر این موارد می‌پردازیم.

۲۹- "این نظم بدیع که از انظمه با طله سقیمه عالم ممتاز و در تاریخ ادیان فزید و بی‌مثیل و سابقه، بنیادش بر دو رکن رکن استوار، رکن اول و اعظم، رکن ولایت الاهی که مصدر تبیین است، و رکن ثانی، بیت عدل اعظم الاهی که مرجع تشریع است، هم چنان که در این نظم الاهی تفکیک بین احکام شارع امر و مبادی اساسیه‌اش که مرکز عهد و میثاق تبیین نموده، ممکن نه، انفصال رکنین نظم بدیع نیز از یکدیگر ممنوع و محال"؛ افندی، شوقی، *توقیعات مبارکه خطاب به احباب*، نشری، لانگنهاین آلمان؛ لجنه ملی نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی، ۱۴۹ بدیع (۱۹۹۲ م)، ص ۳۰۱؛ و "هر گاه ولایت امر از نظم بدیع حضرت بهاء‌الله منتزع شود اساس این نظم متزلزل"؛ افندی، شوقی، *دور بهایی*، ترجمه‌ی لجنه ملی نشر آثار امری ایران، لانگنهاین آلمان؛ لجنه ملی نشر آثار امری، چاپ سوم، ۱۴۴ بدیع (۱۹۸۸ م)، ص ۷۹.